Ч. 71. Субота 13 цьвітня (31 марта) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перед скликанем делеґаций. — Положене в Хорватиї. — Автономія Ірляндиї. — З Туреччини.

Головною задачию теперішної внутрішної австро-угорскої полїтики є скликане делеґаций, які мають рішити справу спільного буджету. Як звістно, при кінци 1911 р. ухвалено провізоричний буджет, який кінчить ся з кінцем сего місяця. Треба отже ще перед упливом того часу скликати делеґациї, які мусять ухвалити або цїлий буджет, або знов буджетову провізорию на якийсь час. Питанем, що з того вибрати, займають ся якраз тепер всї полїтичні круги в державі і рішене сего питаня є дуже трудне.

Коли би правительство хотїло мати дефінїтивний буджет то мусїло би скликати делеґациї на довшу сесию, а така сесия мусїла би бути дуже бурливою і могла би викликати нові і цїлком небажані полїтичні трудности. Передовсїм великі особисті зміни в складї спільних мінїстерств, які зайшли від часу послїдної сесиї, вимагали би довшого часу на вияснене полїтичної ситуациї. Відтак цїлий ряд справ, які виринули би на тій сесиї, дає підставу до заключеня про бурливий хід нарад.

Випадалоби отже скликати коротку сесию в цїли ухваленя буджетової провізориї і ніяких більше справ не порушувати.

Та против того знов наводить поважні арґументи предсїдатель делеґаций п. Добернїґ. Він звертає увагу на те, що спір з Мадярами чи так, чи сяк, ще не скінчений і на Угорщинї готово прийти до нових виборів.

Коли би отже тепер не ухвалено дефінїтивного буджету, могло би вийти таке, що мусїли би его ухвалювати делеґациї, з котрих австрийска часть була би вибрана ще в груднп минувшого року, а угорску часть треба було би вибирати доперва по нових виборах. Така ріжниця обох частин того самого тїла викликала би нові клопоти, а впрочім був би се перший того рода випадок в Австриї.

Так отже і так зле і так не добре. Рішеня питаня, котрий з тих двох поглядів удержить ся, очікують полїтичні круги в державі з нетерпеливостю.

Вчера зібрали ся угорскі мінїстри на раду в справі скликаня делеґаций. З того приводу пише „Neue fr. Presse":

Австрия не є зовсїм рівнодушним видцем тих нарад і рішень, які нинї приготовлять ся. Подїл працї в парляментї австрийскім зависить передусїм від часу, як довго потреває сесия делеґаций і від того, коли они будуть радити над войсковим законом. Взаїмне відношене правительства до сторонництв зависить нинї перед усїм від їх становища супротив войскових законів. На Угорщинї буде полагоджена що найбільше лиш мінїстерияльна криза, а не парляментарна, яка триває вже 10 місяців. Не маємо завдяки тому нї рекрута нї спільного буджету, мусимо собі радити короткотревалими а неуспішними средствами. Може на радї мінїстрів та справа якось прояснить ся і Мадяри зрозуміють, що обовязані оглядати ся також на Австрию.

В Хорватиї, як звістно, обмежено свободу праси. Часопись може появляти ся аж тодї, коли цензор одобрить єї зміст, як то діє ся в Росиї. Крім того видано окрему постанову що до конфіскат: сконфіскованих уступів не можна унаочнювати в часописи в звичайний спосіб як порожне місце, але треба заповнити новим текстом і то так, щоби читач не замітив слїдів цензорского урядованя, бо то могло би викликати заворушеня. На одвічальних редакторів, видавців і накладців предвиджено за переступлене тих постанов двотиждневий арешт, а крім того 500 кор. за кождий окремий поступок. Яко запоруку для стягненя грошевих кар установлено кавциї для часописий, які хотїли би дальше виходити. Кавция є досить висока — щоденні часописи мусїли зложити по 5.000 кор., тиждневі по 3.000 кор., а місячники по 2.000 кор.

Наслїдком заведеня тої цензури виходять хорватскі часописи нераз з опізненем до 20 го.

---

25)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

На другім кінци того дивного міста монастирів і сьвятинь піднимає ся камінна брама, а напись на ній каже, що 2 тисячі 400 лїт тому назад був тут Конфуций і зайшов аж до сего місця. Шкода, бо пова тою брамою показує ся прекрасна долинка між скалами, по котрій пливе богата у воду бистриця та спадає по многих скалах в долину, щоби опісля нести свої води аж до далекого Товенго. В тій чудово-красній долинї ідуть сходи то по правім то по лївім боцї ріки аж до тої скали, що спадає майже прямовісно, а на кождій стоїть сьвятиня сьвятої матери. Так чудово красної гірскої околицї, котра би так живо нагадувала менї альпейскі сторони, не бачив я нїгде в Хінї. Живописні ґрупи скал ідуть на переміну з густими лїсами і зеленими полонинами, на котрих пасуть ся малі стада худоби. Декотрі спади заросли від вершка аж до русла ріки старими як сьвіт соснами і кедрами. Дорога переходить часто через кедрові гаї, в котрих спочивають путники полягавши на землю та споживають снїданок.

Де лиш покаже ся якась скала, то зараз записана великими хіньскими знаками, себ то буквами витесаними глубоко в ґранїтовій скалї. Написи сї кажуть, що якийсь цїсар, якийсь ґубернатор провінциї або якийсь инший достойник переходив сюди в дорозї на сьвяту гору. Деякі написи мають навіть по тисяч лїт. Але не видко нїгде як то буває в Европі, щоби на таких скалах видїли ся оповістки, де можна купити чоколяди або котрий найлїпший готель. Хінцї мають для таких скал більше пошановку як властителї готелїв або промисловцї в Европі; тут всюди ще чиста природа.

У висотї тисяч метрів піднимає ся на вистаючій скалї камінна брама з написею: „Середні ворота небес" і тут єсть одинока чайвня на сьвятій горі, місце відпочинку для бідних двигарів носилок. Хоч і як то гіркий їх заробок, они не тратять відваги. Якийсь підприємець віднаймив від мандаринів в Танґені цїлий рух носилковий і віднаймає носилки двигарям за сто великих кешів від винесеня аж на вершок. Двигарі знов, числом триста, творять знов зі своєї сторони спілку і жадають за винесене одної особи аж на вершок Таішану та знесене на долину 600 кешів, значить ся по 300 кешів на одного двигаря. На наші гроші значить то около 75 сотиків! Отже за таку нужденну заплату двигають ті дивні люди одну особу, що важить може до 80 кільо, а до того ще й носилку два рази по 20 кільометрів, отже 40 кільометрів на висоту 2.000 метрів, а при тім виходять і сходять по 6.000 ступенях! То роблять они день в день, з року на рік, бо богомольцї приходять тут через цїлий рік, навіть і в зимі, бо около нового року їх тут найбільше!

Коло малої каплички, що стоїть на вистаючій скалї недалеко „Середних воріт небес", побачив я, що мусимо знов кілька сот метрів злазити в долину, щоби перейти через другу долинку. Аж пова сею треба зовсїм стрімко іти яких 1200 метрів по камінних сходах, бо з обох боків сих величезних сходів, що у вузкій дебрі крутять ся зикзаковато в гору, піднимають ся прямовісно ґранїтові стіни. Високо понад ними видне ся вершок Таішана, котрий з мого становища видавав ся менї ще дальше як із сьвятого міста Таінґана, котре я тепер видїв під собою мов би якусь шахівницю, що спала з неба, так правильний квадрат творять мури довкола него та подїл его улиць.

Вихід на гору по стрімких сходах не дуже припав менї до вподоби, бо мимо довгої вправи моїх двигарів они таки дуже були помучили ся а то длятого, що день був виїмково горячий і я не міг на них спускати ся, а то певно не дрібничка лїзти яких чотири тисячі ступенїв в гору і знов на долину. Коли на звичайний поверх наших помешкань числи-

дин. Великодні числа, що були вже в суботу по полудни готові, вийшли доперва пізним вечером, або в неділю рано. Деяким редакциям посилав поліцийний цензор по кілька разів до поправи число. В однім дневнику спинено оголошене порядку великодних торжеств, бо в списі достойників, які мали брати участь в тих торжествах, пропущено королівского комісаря Цувая. Цензор вичеркнув, з сеї нотатки імена всїх инших осіб. На другий день поконфісковано всї часописи з винимком урядових часописий.

В анґлійскій палаті послів внїс вчера президент Аскіт предложене о т. зв. гомерулю, т. є. о автономії Ірляндиї. На основі того предложеня Ірляндия має одержати свій окремий парлямент, зложений з палати послів і з сенату. Палата послів має складати ся з 164, а сенат з 40 членів. Вчера розпочала ся над тим предложенем дискусия в анґлійскім парляментї. Перший промовляв мінїстер Аскіт.

В Туреччині ідуть тепер вибори до нового парляменту. Вибори в Туреччині суть двостепенні. Кождих 600 виборців вибирає з поміж себе одного виборця, а вибори послів відбувають ся на зборах виборців відповідного округа. Тепер вже перша стадия виборів покінчена і склад еї дає можливість міркувати про наслідки всеї виборчої кампанії. Партия молодотурків „Єднане і Поступ“ віднесла сьвітлу побіду. Она буде мати в палаті що найменше $^2/_3$ голосів. Таким способом партия верне ся в палату значно побільшеною сьвіжими силами і займе колишню тверду позицию в палаті. Партия ся уважає ся в Туреччині за урядову і на виборах користувалась піддержкою уряду. Перша сесия нової палати почала ся 9 цьвітня.

Новинки.

Львів, 12 цьвітня 1912.

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф в Галичині.** Зі Стрия доносять під датою 11 с. м. Вчера відбула ся тут в честь Найдост. Архікнязя Кароля Франц Йосифа красна ілюминация міста. Найдост. Архікнязь обїзджав місто, а відтак музика войскова концертувала перед мешканем Найдост. Гостя, а мужеский хор відспівав специяльно уложену кантату. Відбув ся також цапфенштрайх войскової капелї. Нинї рано о пів до 8 відїхав Архікнязь на чолї своеї шкадрони до Долини. На прощане Найдост. Гостя явили ся: управитель староства радн. Намістництва Ем. Чепелевский, репрезентанти войсковости і бурмістр міста. Найд. Архікнязь висказав вдоволене з принятя, яке ему зробило місто Стрий.

Додати тут потреба, що по дорозі до Стрия витали Найдост. Архікнязя овацийно громади, попри котрі Найдост. Гіст переходив а в декотрих громад виходили навіть процесиї на стрічу. В Дрогобичи специяльно витали Найдост. Архікнязя руські товариства ґімнастичні і окрема депутация в склад котрої входили др. Ярослав Олесницкий, о. А. Рудницкий і два селяни.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув з Відня до Львова.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував официялами канцелярийними канцелістів: Вас. Стеця в Сокали, Атан Кубряновича в Кутах, Йос. Добровольского в Бузьку, Мечисл. Тарнавского в Гусятині, Ад. Стабішевского в Сокали, Берля Когане в Порохнику, Лейбу Фрухта в Бучачи і Менд. Парнеса в Чорткові — всїх в полишенем в дотеперішних місцях службових.

— **Катастрофа повений в Галичині.** Нинї наспіли з ріжних сторін краю слїдуючі урядові вісти про повінь:

Товмач. В громадах Нижнїв, Петрилів, Новосілка, Днїстер прибув о 3 метри 65 цм. понад звичайний стан. В Нижневі затопила вода 55 хат. В Петрилові всї селяньскі хати стоять під водою. Вода прибуває безнастанно. Заряджено енерґічну акцию ратункову.

Бережани. Золота Липа прибула а в наслїдок того стави в Урмани і Бережанах збільшені великою скількостию води грозили виливом. Велика небезпечність грозила Бережанам, так що положену низше часть міста треба було дельокувати. На щастє небезпечність минула.

Ярослав. В наслїдок виливу Сяну низше положені ґрунти в громадах вздовж берегів ріки вода позаливала. В Мунині під Ярославом прірвала вода вал охоронний і залила двірскі ґрунти.

Нисько. Стан води виносив вчера 3 метри 50 цм. понад звичайний уровень. Нинї вода прибуває. Стан 3 метри 94 цм.

З Ходорова доносять: Ходорівский став обнимаючий кілька сот морґів простору вилив. Безпосередною причиною того було розірване греблї в Городищу і Отиневичах, в наслїдок чого получили ся три величезні стави в одно озеро. Вода не могучи помістити ся в ходорівскім ставі, зачала перепливати через греблю так сильно, що хати стоять у воді до висоти одного метра. Настала тепер обава, що підмуливши греблю розірве еї. Вода підносить ся безнастанно так, що тепер вже пів міста стоїть під водою а комунїкация відбуває ся на лодках.

— **З зелїзниці.** Насип межи стациями Львів-Підзамче а Львів-Личаків вже направлено. З нинїшним днем будуть курсувати поїзди на льокальній зелїзници Львів-Підгайці вже з головного двірця у Львові, отже на тій зелїзници буде рух удержуваний на части шляху Львів-Волків і Бережани-Підгайці. Шлях Волків-Бережани буде по всій імовірности отворений дня 15 с. м.

— **В справі евхаристичного конґресу** який має ся відбути у Відни від 12 до 15 вересня с. р. відбула ся в середу по полудни в салї засідань Митроп. Консисториї під проводом Є. Ексц. Митрополита ґр. Шептицкого тригодинна нарада. Позаяк наша редакция одержала запрошене на сю нараду аж на другий день по нарадах і то якимсь дивним случаєм аж на руки секретарияту „Сільского Господаря“, тож звіт із сих нарад подаємо за другими ґазетами.

Запрошених товариств і редакций було

ти по 20 степенів сходових, то мусів лїзти ще 200 поверхів! Мимо волї нагадала ся менї два і пів раза так висока японьска гора Фуджіяма, на котру я виліз був перед чотирома роками і на котру я мимо еї куп каміня і румовища та вульканїчного пороху волїв би був ще раз лїзти як виходити на Таішан по сій просто безконечній небесній драбині. Конфуций мав розум, що придивив ся сій сьвятій горі лиш з долини.

Але треба іти дальше! Красні ліси, шумячі бистриці видко було вже під нами і ми підчас полуденної спеки машерували дві години дальше серед вічної одностайности по сходах, що тут задля стрімкости гори суть дуже вузкі. Вояки, що мене супроводжали, певно вже давно раді були, щоби того якогось Европейця хіньскі чорти забрали, бо один за другим полишали ся далеко з заду а мої кулї так пріли, що я не міг вже видержати, щоби они мене ще дальше несли.

Наконець дійшли ми вже до послїдного ряду сходів найстрімкійших зі всїх дотеперішних і певно найдовших на сьвіті. Може яких тисяч ступенів піднимає ся простісенько в гору між двома чорними ґранітовими стінами а на горі виднїють ся „східні ворота небес“ зі своєю жовтою порцеляновою кришею та ніби запрошують путників до себе. Мене самого від спеки й утоми вже сили опускали, але десь і моя утома щезла, коли я побачив, як по тих безконечно довгих сходах лїзли на гору якісь люди а то лїзли на руках і ногах. Якась бабуся лїт може шістьдесять так вже була утомлена, що я відступив їй мою носилку.

В пів години опісля дійшли ми до небесних воріт а перейшовши через них опинили ся на вижині, що має довкола може годину ходу а на котрій піднимають ся малі вершки. На кождім з тих вершків стоїть велика сьвятиня. Та й всюди на тій вижані, засипаній великими грунищами, де лиш трошки вільного місця, стоять сьвятині, монастирі та памятники, з котрих одні ще добре задержали ся а другі перетворились в живописні розвалини. Дорога іде полудневим краєм вижини саме коло прямовисно спадаючої скалистої стїни, попри якісь хати з каміня до 50 метрів високої скали, на котрій піднимає ся найбільша на Таішані сьвятиня і до котрої путники найбільше заходять. Довкола тої сьвятинї званої Ляумо Міао і знаної під тим іменем в цїлій Хінї піднимають ся високі мов би кріпостні мури. Я був би радо де трохи спочив, але тут на горі нема нігде анї чайні, анї не продають ніякої поживи анї навіть памяток на спомин Таішана. Отже ми пійшли дальше до Ляумо Міао, будівлї, яка зовсім не виглядає на величаву.

Увійшовши через величезну браму, опинив ся я на подвірю, вимощенім великими камінними плитами і замкненім чотирома сьвятинями. На середині того подвіря знаходить ся хороший малий павільон. Подібно вигнута криша над входом єсть вкрита пів круглими дахівками і литого зелїза і заслонює веранду, яка тягне ся довкола цїлого павільона.

Перед входом стоїть велика бронзова посудина на жертви і металевий бубон до розбуджуваня сьвятої матери, котра убрана в дороге одїнє, сидить в середині павільону на престолї. Тота сьвята матїр то була колись молоденька дуже красна дївчина, котра вийшовши на гору Таішан підняла ся звідси до неба. Всї Хінці віддають їй найбільшу честь а навіть цїсарі ходили сюди на прощі, як то показує ся з обох величезних, бронзових таблиць, що знаходять ся по боках павільона. Ті таблиці, високі на пять метрів а грубі на десять центиметрів, стоять на підставі украшеній артистичною різьбою і сповіщають, що то цїсар Кієнлюнґ виставив їх в честь сьвятої матери Ляу-наі.

Якийсь чернець завів мене до головної сьвятинї, що знаходить ся поза павільоном. Сьвятиню ту можна отвирати лиш раз до року а то 18. дня четвертого місяця а отвирати еї може лиш ґубернатор провінциї або его посланник. Длячого так, міг я переконати ся, коли той чернець за кілька срібняків, які я ему всунув в руку, отворив великі двері поза зелїзними кратами сьвятинї.

В серединї сидить на престолї величезна статуя сьвятої матери в одїню повнім золота а довкола голови має довгий вельон з котрого звисає велика як таріль золота монета кеш (назва анґлійска, а хіньска „лї“ — звичайно дрібна мідяна монета, дуже малої вартости, з квадратовою дїркою до насилюваня на шнурок), котра зовсім закриває еї лице. Чернець пояснив менї, що тота продїравлена монета єсть знаком, що сьвята матїр все видить і чує, судячи однак по тім, як виглядає поміст сьвятинї, можна би скорше припускати, що тота монета єсть знаком для путників, щоби они скидали як найбільше гроший для богинї. Поміст сьвятинї був що найменше по колїна вкритий мілїонами тих монет, які путники поскидали крізь отвір в стїні сьвятинї. Мілїони звичайних монет кеш, вартости пятої части сотика, але були там також і штабки срібла, всїлякої величини, навіть такі, що представляли вартість 120 корон. Крім того лежали там ще й всїлякі дорогоцїнні прикраси, стяжки, червоні паперці з молитвами і велике число переношених жіночих черевиків. Загальна вартість всїх тих жертв могла доходити до яких 100- або 200.000 корон. Як я опісля довідав ся головну часть тих скарбів діставала хіньска цїсарева-мати, другу часть ґубернатор провінциї а останок, очевидно і переношені черевики, лишали ся для сьвятинї.

(Конець буде).

57, на нараді явило ся около 50 осіб, духовних і сьвітских а між ними кілька пань. Наради отворив Є. Ексц. Митрополит довшою промовою, в якій вказав на ціль евхаристичних конґресів, згадуючи при тім про евхаристичний конґрес в Монтріль, в якім сам брав участь. На евхаристичний конґрес у Відни запрошено також Русинів, а нинїшні збори відпоручників львівских товариств скликані на те, щоби нарадити ся над участию в конґресї, достойною нашого народа і в тій цїли вибрати комітет.

Запросивши до президиї зборів радн. Двора Ол. Барвіньского і о. прелата Бачиньского, Ексц. Митрополит уділив голосу о. радн. Лопатиньскому до відчитаня проґрами конґресу, а потім о. дрови Яремкови до відчитаня вїдозви центрального віденьского комітету. В дискусиї забирали голос о. офіц. Білецкий, о. радн. Стефанович, о. рад. Лежогубский і др. і остаточно принято внесенє о. Лежогубкого, щоби до комітету війшли: по однім представителеви товариств присутних на зборах і по одному представителеви: капітули, парохіяльного духовеньства львівского, львівских катехитів і дух. Семінариї, з тим, що комітет може добирати відпоручників тих товариств, котрі нинї не прислали відпоручників. Всї товариства мають до найблизшого засїданя, яке відбуде ся в середу о 4 год. по полудни донести, хто буде їх заступати.

До участи в конґресї зголосило ся вже 500 Хорватів. Конґрес закінчить ся походом, в якім возьмуть участь національні ґрупи на взорець цїсарского ювилейного походу в 1908 р. Для кождої народности призначено окремі церкви а для Русинів церков положену в дуже догіднім місци Am Hof з великою площею майже в самім осередку міста.

— **Замерзли в цьвітни.** Про тілько замерзнень не було чути в зимі, що тепер нїби з початком весни. Так доносять з Богородчан: Дня 4-го с. м. ідучи на Великоднї сьвята до Солотвини, замерз на дорозї ученик VII. кл. ґімназияльної з Бережан, Роман Левицкий. — Дня 5 с. м. замерзла на дорозї з Росільної до Глубокого Анна Загірняк, літ около 56, селянка з Глубокого.— З Бережан доносять: В ночи з дня 3-го на 4-го с. м. Лев Колодка з Краснопущи вертаючи до дому з недалекого, 6 кільометрів віддаленого місточка Поморян, заблудив в дорозї і помер в лїсї внаслїдок замерзненя. — З Бібрки доносять: Іван Шарабура, господар з Гринева, літ 65, вертаючи сам один дня 3 цьвітня с. р. о 8 годинї вечером з Бібрки підчас шаленої сніговицї, замерз в поли у віддали яких 30 кроків від першого забудованя під Гриневом. Доходженя ствердили смерть від замерзненя.

— **Пропав кінь** молодий півторарічний, темно-червоної масти в Гребенцях коло Куликова. Коли его вивели до води, кінь втік і доси не дало ся его відшукати. Хто би знав що о нїм, зволить ласкаво дати знати господареви Дмитрови Гукови в Гребенцях.

— **Арештоване галицкого згінника в Триєсті.** До львівскої поліциї насиіла онногди з Триєсту вість, що там арештовано 36-літного Стефана Щуровского, згінника, котрий звернув на себе увагу тим, що розкидав гроши. При арештованім знайдено ще 2.200 корон, закровавлене біле в куфрі і всїлякі телеґрами, адресовані до него від спедиторів мяса. Щуровский есть середного росту, білявий з синими очима, титований на обох раменах буквами S. S., говорить по польски, по руски, по чески, по росийски і слабо по нїмецки. Львівска поліция вияснила вже загадочність Щуровского. Стверджено, що він ще в марті діставши з продажи транспорту свиний 8.513 корон, гроші ті спроневірив і втік з ними до Зальцбурґа а відтак до Триєсту.

— **Кровава траґедия в суді.** З Надьтопольчани на Угорщинї доносять: Перед судом повітовим відбувала ся вчера розправа в справі позву властителя більшої посїлости Ф. Лябо против другого властителя посїлости Хамезо. Коли судия Крамаржик оголосив вирок, після котрого Хамезо мав віддати часть своїх посїлостий позиваючій стороні, Хамезо виймив револьвер і стрілив до судиї, однак хибив. Тодї стрілив Хамезо до свого противника Лябо і убив его на місци. Заким ще можна було его зловити і відобрати ему револьвер, Хамезо стрілив собі в груди і зранив ся на смерть.

Телеґрами.

Інсбрук 12 цьвітня. Не вислїджені злодії вломили ся до будинку стациї зелїзничої в Ляма і вкрали 2.100 кор.

Льондон 12 цьвітня. Наради в палаті послів над законом о „homerule“ минули спокійно. Богато подрібностий предложень ще не знає ся. Лїберали і націоналїсти відносять ся прихильно до білю. Дальші наради будуть відбувати ся в понедїлок і второк.

Париж 12 цьвітня. Полковник Гіршавер, командант летунів армії, заявив дневникарям, що воздушні судна войскові Франциї, розкинені по цїлім краю, будуть небавком сконцентровані на східній границї держави.

Бангор (Спол. Держ.) 12 цьвітня. Републиканьский конвент заявив ся за кандидатурою Рузвельта на президента Унії.

Кульджа 12 цьвітня. Монголи відорвали ся від хіньских републиканів і сконцентрували своє войско коло Текес. Велику часть хіньских звідуватель убито. Правительство постановило пробовати в мирній дорозї спонукати Монголів до відступленя від наміру утвореня власної републики. В противнім случаю виступить зі збройною силою.

Константинополь 12 цьвітня. В кругах Порти розійшла ся чутка, що за 14 днів з'явить ся в Архіпеляґу анґлійска ескадра.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем часов мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·47**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·20*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·38**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†, 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0[illegible]

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлю і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·17, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.